

Tieto obrázky z Ompitála nám dávajú predstavu, ako tu ľudia žili pred viac ako sto rokmi. Slovom o tom podrobnejšie rozprávajú historické kroniky a úradné knihy.

Z obsahu tohto čísla:

■ „Ryba vám povie
všetko“ – s porybným
Hrdličkom na Parine

str. 4-5

■ Staré kroniky
rozprávajú príbehy
osmičkových rokov

str. 8-9

■ Za srdcom keramiky
musí byť kus
poctivej roboty

str. 10-11

Vážení spoluobčania,

rok sa s rokom rozlúčil, zase sme o rok starší, ale mali by sme byť aj múdrejší. Múdry sa učí z chýb druhých, menej múdry z chýb vlastných a hlupák je nepoučiteľný. Buďme tí múdri, nevytvárajme si problémy, majme viac pochopenia, trpezlivosti a rešpektu. Nový rok sme tradične privítali štátnou hymnou a ohňostrojom. Ďakujem všetkým, ktorí sa tejto akcie zúčastnili ale aj tým, ktorí ju pripravili.

V januári sa uskutočnilo tiež tradičné, milé podujatie privítania nových občanov Dolian. Citoval som na nej nášho slávneho rodáka Juraja Fándlyho. „Recept na dobré zdravie a dlhovekosť: Každý, kto chce byť dlho živý, zdravý a pekný, má užívať štyri pilulky: prvá pilulka je srdca dobrota, druhá – mysle veselosť, tretia – sriednosť v strove a trúnku a štvrtá pilulka je lahodné telapohybovaní anebožto prochádzka.“

Viac ako dvesto rokov staré, ale stále aktuálne. Keby sme si len tieto štyri veci osvojili, o čo by sme si polepšili nielen na duševnom ale aj telesnom zdraví. Otvárame sa svetu, ale zatvára-

me k sebe dvere a budujeme okolo seba múry, ba priam hradby. Kde sú tie časy, keď starí ľudia vraveli, že sme dedina ako jedna rodina.

Hoci v minulom roku sme pristavali novú časť MŠ a urobili celkovú rekonštrukciu pôvodnej časti, zateplili strechu prístavby KD Juraja Fándlyho, zrekonštruovali jednu časť chodníka na Podvornej a dali urobiť ozdravné rezy stromov na cintoríne a Kostolíku, tento rok máme ďalšie výzvy. Je veľa toho, čo by sme chceli urobiť na zveladení obce a zlepšení komfortu občanov. Ale platilo a stále platí „treba sa prikrývať takou perinou, na akú máš.“

V tomto roku zateplíme plochú strechu na pôvodnej časti budovy MŠ, zakúpime lodný kontajner na uskladnenie záhradného nábytku v MŠ, po poskytnutí dotácie z MV SR chceme vybudovať sklad hasičskej zbrojnice a chceme riešiť časť prvej etapy obnovy našej dominanty - Mestskej veže, ktorá pozostáva z rekonštrukcie základov, fasády a strechy. Podali sme žiadosť na dotáciu z BSK. Bohužiaľ, naša veža

sa nenachádza v špeciálnom zozname MK SR na obnovu pamiatok. Koncom r. 2018 by sa mal tento zoznam tvoriť nový, a keď v ňom naša veža bude, môžeme na ďalšie etapy pýtať dotáciu aj od ministerstva kultúry.

Jednou z možností, ako zvýšiť príjmy obce (okrem zvyšovania miestnych daní a poplatkov, ktoré tvoria do 20% bežných príjmov), je zvýšiť podielové dane tým, že tí, čo tu celoročne bývajú, sa k nám aj prihlásia na trvalý pobyt. Inak zaplatia obci pár eur a stovky eur idú do miesta ich trvalého bydliska.

Hoci starostí a problémov máme nadmieru, verím, že spoločnými silami, pochopením a občianskou angažovanosťou sa nám podarí nájsť tie najlepšie riešenia pre obec a hlavne pre nás všetkých, čo tu žijeme.

Jozef Mruškovič,
starosta obce

Bilancia roka 2017 v znamení veľkej investície

Škôlka a iné dobré veci

Hodnotenie uplynulého roka v našej obci sa nesie v znamení úspešného uzatvorenia najväčšej investície za posledných sedem rokov – dostavby a rekonštrukcie budovy materskej školy. Okrem toho sa však podarilo zrealizovať celý rad menších, no pre obec rovnako prospešných akcií.

Začnime však škôlkou, ktorej brány sa po dostavbe a rekonštrukcii znova otvorili začiatkom tohto školského roka. Zvonku je viditeľná predovšetkým nová prístavba ďalšej triedy, ktorou sa kapacita našej materskej školy rozšírila na štyridsať detí. Vo vnútri objektov sa však toho zmenilo viac. Staré priestory prešli komplexnou rekonštrukciou vrátane elektrických rozvodov, vodovodov, kúrenia a kanalizácie. Úplne nová je kuchyňa, jedáleň, pribudli priestory sociálneho zázemia pre personál, kancelárske priestory a toalety pre deti.

Veľký projekt

Súčasne obec investovala do nového vybavenia, nábytku či kompletnej rekonštrukcie dvora. Konečná suma za rekonštrukciu a prístavbu materskej školy v Doľanoch predstavuje 235 432 eur, čo je navýšenie oproti pôvodnému plánu asi o 40 tisíc eur. Zvýšenie nákladov spôsobila nevyhnutná a pomerne rozsiahla rekonštrukcia pôvodných priestorov škôlky, ktoré boli poznačené celým radom skrytých závad a vysadenia trávniku aj so závlahou. Napriek splácaniu úveru, ktorý si na dostavbu MŠ obec musela vziať, sa obec pustí do čiastkovej rekonštrukcie Mestskej veže – základy, fasáda, strecha.

Leonard môže dýchať

Z ďalších viditeľných investícií možno spomenúť osadenie ochrannej mreže na vchodových dverách do kaplnky Sv. Leonarda, ktoré umožní stavbu, vo vnútri ohrozenú nadmernou vlhkosťou, odvetrávať. Súčasne budú môcť turisti zvonka nahliadnuť do interiéru kostolíka. Najväčší problém nebol v tomto prípade so zhotovením či financovaním mreže, ale s pamiatkovým

Nová ochranná a odvetrávacia mreža na kostolíku Sv. Leonarda

úradom, ktorý musel schváliť je podoba. Ale všetko sa nakoniec podarilo.

Malé, ale naše

Na rozbitom chodníku Podvornej ulice pribudol nový asfaltový povrch, o odborný výrez stromov na cintoríne a pri kostolíkoch sa postaral skúsený arborista. Skupina amatérskych speleológov sa pustila do odkrývania vchodu jaskyne za kaplnkou Sv. Leonarda. Do majetku obce pribudlo formou bezplatného prevodu z ministerstva vnútra služobné auto, kompletného

reparu sa konečne dočkala aj hasičská Tatra 148. A možno ste si všimli, že na chodbe obecného úradu je nová, nešmyklavá podlaha.

Slušný výhľad

Bilancia uplynulého obdobia je zároveň dôvodom pre plány na najbližšie obdobie. V prvom rade bude obec požadovať finančné prostriedky na opravu veže, ktorá by mala prebiehať v niekoľkých etapách. K prioritám bude patriť tiež oprava miestneho rozhlasu, zriadenie kamerového systému v obci, vybudovanie skladu hasičskej výzbroje a výstroja, oplatenie detského ihriska a výmena piesku za gumené rohože, či projektová príprava chodníka na Dlhovskej ceste.

Dobrá rada Juraja Fándlyho

*Jako každá obuv na každú nohu netrefuje sa,
tak každá rada, súd od každého nešíkuje sa.
Chosní dobrá rada nevedomému — vyjevená od múdreho;
osoží dobrá skúsenosť poslušnému — vyložená od skúseného;
Ver techda ne každému, len múdreému, len skúsenému;
čo sám dobre skúsiš, to poraď bližnému neskúsenému.*

Naučme sa separovať ešte viac

Odpad nemôžeme obchádzať

Ak porovnáme štatistiky vývozu odpadu z našej obce za rok 2016 a 2017 zistíme, že do smetiakov sme znova naložili o čosi viac. Zatiaľ čo v roku 2016 to bolo 219 ton, vlni sme v obci vyprodukovali 226 ton komunálneho odpadu. Nárast to síce nie je veľký, ale trend by mal byť opačný.

Obec volá „separujte viac,“ ľudia volajú „vytvorte nám pre to lepšie podmienky!“ Na oboch stranách sa určite nájdu nejaké tie rezervy. Vlni sme odseparovali asi 31 ton odpadu (sklo, papier, plasty), čo je viac ako v predchádzajúcom roku, a navyše sme naplnili 6 kontajnerov s nadrozmerným odpadom s celkovou hmotnosťou 22,6 tony (14,5 tony tvoril objemový odpad a 8,1 tony drobný stavebný odpad). Jeho odvoz na skládku stál obec vyše tisíc eur, ale určite je to lepšie, ako keby mali staré, nepotrebné veci skončiť niekde na humne či vo vinohradoch.

Po starom je drahé a neekologické

Klasický odvoz komunálneho neriadeného odpadu na skládku je síce to najhoršie riešenie nakladania s odpadom, ale momentálne iná možnosť neexistuje. Je to drahé, neekologické, občania za odvoz musia platiť a pripravuje nás to o možnosť využiť tento odpad zmysluplnejšie – napríklad ako zdroj druhotných surovín alebo na získavanie energie.

Ochrana prírody je viac ako biznis

Na druhej strane separovaný zber štát neustále rieši, mení pravidlá, zákony či systém dotácií súkromným firmám, zaoberajúcim sa separovaným zberom. Nám, obyčajným smrteľníkom, ak chceme urobiť niečo pre ochranu životného prostredia, neostáva iné ako poctivejšie separovať. Hoci takto pre niekoho vytvárame druhot-

nú surovinu, ktorú môže spracovať a predať, nemáme z toho nič. Ešteže je aspoň odvoz separátov zadarmo.

Žltá je dobrá

Po problémoch s poletujúcimi či chýbajúcimi žltými vrecami na zber plastov sa obec dohodla so zbernou firmou a vrecia si obyvatelia mohli prísť zobrať aj do zásoby. Plastov sa u nás vyzbiera vždy najviac, čo je dobrá správa, pretože v prírode či v peci sú najnebezpečnejšie. Taktiež sklo, ktorého vyseparujeme až 80 percent, je nebezpečné kdekoľvek v prírode pre ľudí i pre zvieratá. Len kontajnery by sa mohli vyvážať skôr, zberové sklo často (najmä po sviatkoch) niet kam dávať, pretože sú preplnené. Papieru sme už vyzbierali menej, ten môže ešte vždy poslúžiť na podkurovanie.

Elektro dvakrát do roka

Čo sa týka elektroodpadu, obec musela vlni zrušiť „divokú“ skládku v areáli družstva a zber v dedine sa bude realizovať prostredníctvom oprávnenej recyklačnej firmy vždy prvú pracovnú stredu v októbri a v apríli. V prvom rade však treba využiť možnosť, že pri

kúpe nového elektrospotrebiča je predajca povinný na svoje náklady od vás odobrať rovnaký starý spotrebič.

Oranžová novinka

Dobrá správa je, že upravené stojisko pre kontajnery na sklo a starý textil oproti multifunkčnému ihrisku sa vlni rozšírilo o oranžový kontajner na zber viacvrstvových kombinovaných obalov, tzv. tetrapackov. Sú to nám všetkým dobre známe „krabicové“ obaly na mlieko a iné nápoje, v ktorých je vonkajšia papierová vrstva vnútri vystlaná hliníkovou fóliou.

Dajú sa recyklovať

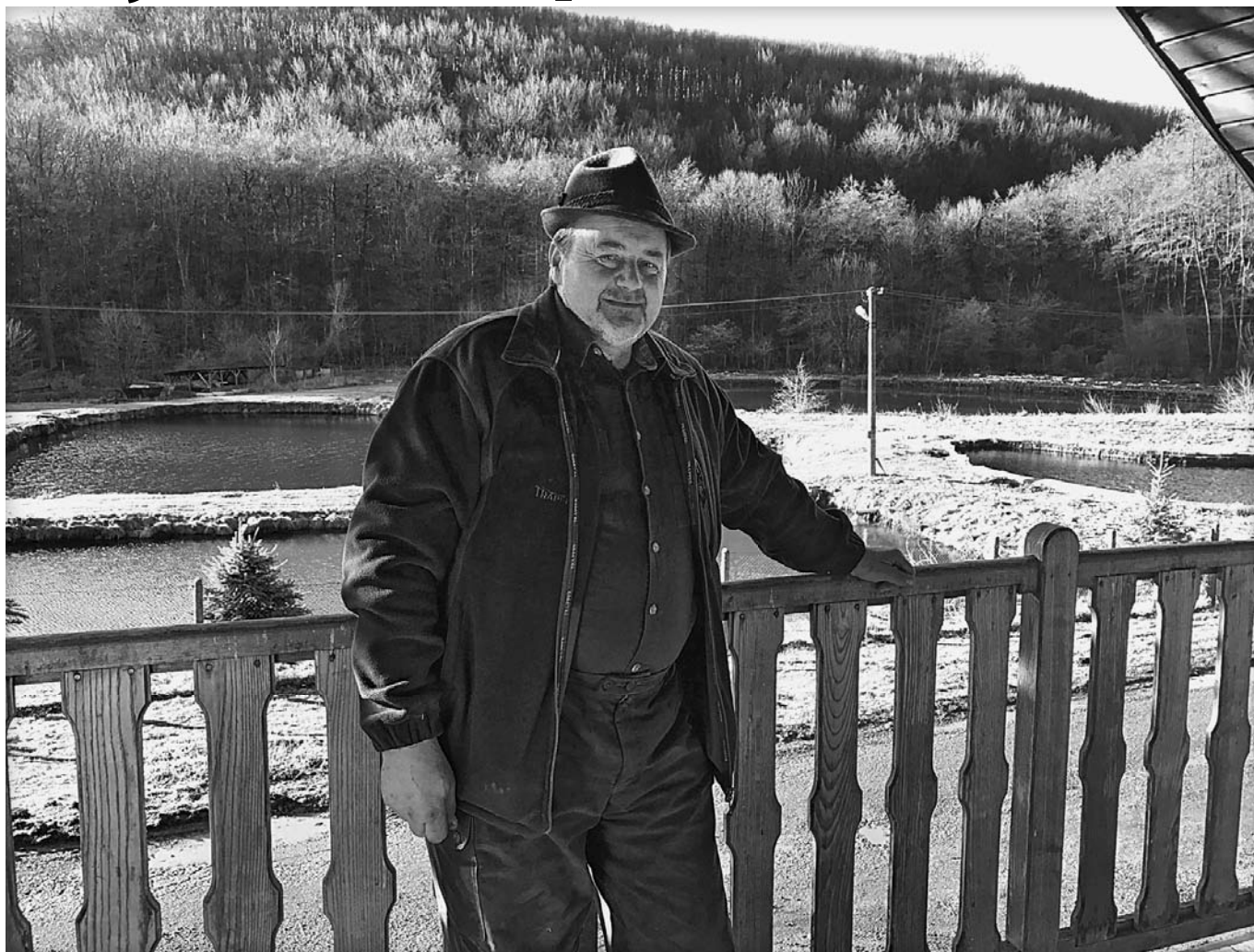
Tieto obaly nie sú zaradené medzi plasty, takže doposiaľ končili v neriadenom komunálnom odpade. Do kontajnera ich treba dávať zlisované a nemali by obsahovať nebezpečné chemikálie. Využime preto možnosť ďalšej separácie a zvykneme si doma z odpadu oddeľovať aj prázdne tetrapacky. Znížime tým hmotnosť domového odpadu, čo nám znova pomôže niečo ušetriť. A na strastiplnej ceste separácie odpadu zase postúpime o krôčik ďalej.

Na Parine s Doľančanom Mariánom Hrdličkom

„Ryba vám povie všetko“

Stredisko chovu lososovitých rýb Parina má zaujímavú históriu. Sústavu rybníkov a vôbec prvú pstruhovú liaheň na území Slovenska dal na potoku Parná v rokoch 1861-1879 vybudovať gróf Móric Pálffy. V roku 1962 bolo dobudovaných ďalších 12 rybníkov a v roku 1993 vodná nádrž, ktorá slúži ako zásobáreň vody. V súčasnosti má rybárstvo 16 nádrží pre chov rýb s vodnou plochou 0,87 hektára a rozkladá sa na celkovej ploche 3 hektáre.

Medzi hornými a dolnými rybníkmi bola v roku 2012 postavená rozkrmovňa rýb so stálym prietokom vody. Hyd-

rologicky patrí celé územie do Povodia Váhu. Stredisko chovu rýb je odštepným závodom š.p. Lesy SR v Smoleniciach. Patrí teda k najstarším fungujúcim pstruhárstvám na Slovensku aj v rámci Európy. Už vyše 20 rokov tu pôsobí rodák z Dolian Marián Hrdlička.

V znamení rýb

Odmalička ho zaujímali ryby. Otec mu doma ako dieťaťu urobil malý rybníček, kde si choval svoje prvé rybky. Chov rýb ho začal zaujímať natoľko, že časom začal pracovať ako rybársky technik na pstruhárstve na Parine. Prítom ryby neje, ani neloví na udicu. Za Doľančanom Mariánom Hrdličkom sme sa vybrali do jeho rybného kráľovstva na Parine.

Pozor na rozdiely

Hneď na úvod si musíme vysvetliť zopár dôležitých faktov. Rybárstvo, to nie je len lov rýb na udicu, rybárstvo predstavuje predovšetkým chov rýb. Ryby sa chovajú jednak pre zarybňovanie vôb násadami, rovnako aj na priamy konzum. Na Parine funguje pstruhárstvo, to znamená chov lososovitých rýb, v nížinách prevláda chov nížiných, prevažne kaprovitých rýb.

Odborné vzdelanie aj v chove rýb

Chovateľ potrebuje pre svoju prácu aj náležité odborné vzdelanie. To si Marián Hrdlička doplnil na Spojenej strednej škole v Ivánke pri Dunaji. Na oplátku dnes pomáha školiť, ako od-

borný garant v rámci praktického vyučovania, mladých študentov – rybárov. Škola totiž úzko spolupracuje so strediskom chovu rýb na Parine.

Problémy rybárov

Chovať ryby vôbec nie je také jednoduché, ako by sa mohlo na prvý pohľad zdať. Profesionálny rybár potrebuje pre svoju prácu množstvo odborných znalostí a skúseností. Rybári sa pri svojej práci stretávajú s celým radom problémov. Začína sa to už samotnou vodou. Neustále narastá znečistenie vôd, a to jednak komunálne, ale aj chemické. To sa často odráža aj na zdravotnom stave rýb, niekedy môže nastať až úhyn rýb. To, našťastie, nie je problém pstruhárstva na Parine. Mariánovi Hrdličkovi pri chove spôsobuje najväčšie problémy celkový úbytok vody. Dajme však slovo samotnému vedúcemu strediska.

Krutá pravda o vode

„Voda je pre ryby základ života a, žiaľ, z roka na rok je to s ňou horšie. Za posledné roky sa toho veľa zmenilo. Z hôr tečie stále menej vody, v zime málo sneží, s globálnym otepľovaním sa tak stretávame priamo v praxi. Navyše, z Adamovej, kde boli tri hlavné prameňe, bola voda zachytená na verejné zásobovanie... Odhadujem, že za tie roky, čo tu pracujem, sa objem pritekajúcej vody znížil o viac ako 60 percent!“

Bez vody niet života

„Práve z dôvodu nedostatku vody bola vybudovaná aj záchranná priehradka nad pstruhárstvom. Po daždi dokáže vodu zachytiť a potom postupne, asi po dobu jedného mesiaca, dotovať rybníky vodou. Ak by sme nemali túto nádrž so zásobou vody, v lete by rybníky vyschli... Voda nám z prostredia mizne neuveriteľným tempom. Potom, naopak, prichádzajú povodne. Je to dôvod na zamyslenie, a nielen pre nás, rybárov...“

Chovný cyklus pstruha

Vráťme sa ale k samotnému chovu rýb: „Hlavnou chovanou rybou na Parine je pstruh dúhový. Okrem neho chováme aj pstruha potočného. Pstruh dúhový bol do Európy dovezený už pred viac ako sto rokmi zo Severnej Ameriky. Pre jeho rýchly rast a prispôbivosť sa za ten čas rozšíril do mnohých krajín vrátane Slovenska. Chovný cyklus sa začína výterom matečných rýb. Pstruh dúhový sa vo svojej domovine neresí na jar. My máme vyšlach-

tené formy s jesenným výterom. Výter prebieha zhruba od začiatku novembra, keď sa začína ochladzovať voda. Každých 9 dní skúsime, ktoré ryby sú dozreté, a tie potom vytierame.

Uzavretý obrat stáda

Používame tzv. suchú metódu umelého výteru, kde môžeme dosiahnuť oplodnenosť ikier až vyše 95 percent! Oplodnené ikry sa potom prepláchnu a umiestnia do špeciálnych inkubačných aparátov. Tu sa asi po mesiaci začína liahnúť malý plôdik, ktorý začíname prikrmovať kompletnými krmivami zmesami. Malé rybičky neskôr premiestnime do rozkrmovne a nakoniec na rybníky. Máme teda uzavretý obrat stáda, znamená to chov od vyliahnutia až po finálny produkt. Je to náročnejšie, ale výhodné, predovšetkým z hľadiska ochrany zdravia rýb pred nákazami, ktoré sa nevyhýbajú ani rybám.“

Riziká izolácie

V uzavretom chove však treba dávať veľký pozor, aby nedochádzalo k degenerácii rýb. To je jediný dôvod dovozu rýb z inej lokality. „Že niečo nie je v poriadku, zbadáte už na malej rybe, ktorú vysadíte do rybníka. Prvé viditeľné pochybenia genetiky musíte riešiť už v generačnom stáde. Vtedy je potrebné „osvieženie krvi.“

Manželstvá z rozumu

V čase, keď pán Hrdlička nastúpil na Parinu, chovali tu len desať generač-

ných rýb pôvodne dovezených z Francúzska. Ich výkrm trval až štyri roky, preto sa prešlo na dánsku rybu, z ktorej si vytvorili prvé generačné stádo. Neskôr sa opäť vrátili k francúzskej rybe, ale k tzv. rýchlo rastúcej forme, ktorú dokážu vykrmiť do trhovej veľkosti za 12 až 14 mesiacov. „A tento rok ideme znova do genetiky. Ryby už začínali mať príznaky degenerácie, takže skúsime novú, dobrú rybu z Turca. Dovezieme len ikernačky, pôvodom francúzske, a mliečňakov si ponecháme z pôvodného dánskeho typu.“

Na tanier i do prírody

Pstruh dúhový sa na Parine chová do trhovej veľkosti približne 300 gramov. Konzumné pstruhy sa predávajú jednak v rámci podniku Štátnych lesov, rovnako aj pre iných záujemcov. Okrem pstruha dúhového na Parine chovajú aj pstruha potočného pre zarybňovanie potokov. „Je to vlastne pomoc prírode, pretože z prirodzeného neresu zostanú nažive tak 2-3 percentá, my dokážeme vyplpať až 70 percent rýb.“

„Ryba vám povie všetko,“ tvrdí zo skúsenosti Marián Hrdlička. Vôbec nie je nemá. Vyjadruje sa pohybom, reakciami, náladami... „Keď sa pozriem na rybu, viem, či je chorá, viem, aké bude počasie o tri dni...“ Škoda len, že rybám nerozumieme všetci. Možno by sme skôr pochopili, že od nášho prístupu k ochrane prírody závisí ich život.

Súťaženie o peniaze z MAS sa konečne môže začať

Ťažká cesta k eurofondom

Naša obec je už začiatku, teda od roku 2014, členom Občianskeho združenia Malokarpatský región (OZ MR), ktoré koncom minulého roka získalo štatút Miestnej akčnej skupiny (MAS). Ide o jednu z možností, ako pre aktivity obce zabezpečiť peniaze z eurofondov, konkrétne z Programu pre rozvoj vidieka (PRV) a Integrovaného regionálneho operačného programu (IROP).

Podmienkou pre uchádzanie sa o peniaze z tohto programu bolo vytvorenie takzvaných Miestnych akčných skupín (MAS). Miestne akčné skupiny sú verejno-súkromné partnerstvá, v ktorých majú svoje zastúpenie miestne komunity, podnikatelia, verejná správa, poľnohospodárske a lesnícke subjekty, mladí ľudia a iní dôležití aktéri na miestnej úrovni.

Na osov všetkým

Vznikajú ako neformálne partnerstvo subjektov verejného a súkromného sektora, ktoré pôsobia v území za účelom aktívne prispieť k miestnemu rozvoju. Cieľom tohto opatrenia bolo nedrobiť prostriedky z fondov na malé projekty pre jednu obec, ale podporiť väčšie projekty, pozdvihujúce sociálnu, ekonomickú a kultúrnu úroveň celého regiónu.

Čím viac, tým lepšie

Dlhodobým cieľom činnosti združenia je dosiahnutie trvalo udržateľného rozvoja regiónu Malých Karpát na základe využitia miestnych zdrojov a partnerského postupu. Zjednodušené povedané, v MAS budú podoprené projekty, ktorých význam presahuje záujmy jednej obce a ktoré majú pozitívny vplyv na vývoj regiónu. Podrobnejšie informácie nájdete na www.malokarpatskyregion.sk.

Na vlastnom

Výhodou pritom je, že o rozdeľovaní prostriedkov na jednotlivé projekty z prideleného balíka peňazí v rámci PRV a IROP bude rozhodovať MAS, resp. ňou zriadená odborná komisia, a nie ministerskí úradníci. Okrem obce Doľany (verejný sektor) sú členmi OZ MR Vína z mlyna a OZ Spolok pre krajší život v Dolanoch. Celkovo má OZ Malokarpatský región 41 členov, z toho 16 obcí, 13 podnikateľských subjektov a 12 neziskových organizácií.

Peripetie

Cesta k dosiahnutiu súčasného stavu, keď stratégia našej MAS patrí k najlepším spomedzi všetkých 87 MAS, ktoré získali štatút (34 schválených nebolo), však nebola vôbec jednoduchá. Netreba zabúdať, že aktuálne programové obdobie sa začalo v roku 2014 a má tr-

vať do roku 2020, pričom čerpanie sa ešte ani len nezačalo...

Na Slovensku je to tak...

Dôvodov je niekoľko, ale ten hlavný spočíva v neskutočne dlhom prípravnom a schvalovacom procese udeľovania štatútov MAS, ktorý mal byť pôvodne ukončený v roku 2015. Nebol - riadiaci orgán vlani celú výzvu zrušil a trojročné úsilie žiadateľov vyšlo nazmar. Začínalo sa teda odznova, ale deliť sa bude už podstane menší balík peňazí... Napriek tomu sa našej MAS podarilo skončiť medzi najlepšimi, takže tento rok už môžeme očakávať vyhlásenie prvých výziev na podávanie projektov.

Treba to skúsiť

Celkovo je v prvej fáze na projekty alokovaná suma 1,294 milióna eur a po jej vyčerpaní bude k dispozícii v druhom kole ešte ďalších zhruba 1,2 milióna eur. Stratégia je rozdelená do troch prioritných osí: 1. Diverzifikácia ekonomických činností, 2. Kvalitný život obyvateľov Malokarpatského regiónu, 3. Prírodná a kultúrna krajina. O nenávratný finančný príspevok (NFP) na svoje projekty sa môžu uchádzať všetky subjekty pôsobiace v regióne, nielen členovia združenia.

Na čo budú peniaze

Stratégia rozvoja pre náš región umožňuje z tohto programu čerpať NFP napríklad na aktivity spojené s vidieckym cestovným ruchom a agroturistikou (turistické chodníky, cyklotrasy...), na budovanie a obnovu občianskej, rekreačnej a poznávacej infraštruktúry v lesných ekosystémoch, na zakladanie nových a podporu existujúcich mikro a malých podnikov, samostatne zárobkovo činných osôb, družstiev, ďalej na investície do hmotného majetku, ktoré sa týkajú spracovania, skladovania, uvádzania na trh alebo vývoja lokálnych poľnohospodárskych a potravinárskych výrobkov a na viaceré ďalšie aktivity.

Tvrde podmienky

V rámci niektorých opatrení sa požaduje spoluúčasť vlastnými zdrojmi

a všetky projekty sú financované refundačne – teda preplatením oprávnených nákladov po ukončení projektu. Maximálne náklady na jeden projekt môžu dosiahnuť 100 tisíc eur, všetky projekty v rámci našej MAS by mali pomôcť vytvoriť 10 nových pracovných miest, udržateľných po dobu 5 rokov.

O tom, na aké dolianske projekty sa podaria získať financie v rámci MAS, vás budeme priebežne informovať.

Obce, združené v MAS Malokarpatského regiónu

Báhoň	Chorvátsky Grob	Sv. Jur
Budmerice	Jablonec	Šenkvice
Častá	Modra	Štefanová
Dolány	Píla	Viničné
Dubová	Slovenský Grob	Vinosady
		Vištuk

Celkový počet obyvateľov na území MAS: 41 202
Rozloha: 302 km²

Hasičská Tatra ako nová!

Hasičská Tatra 148 ešte v pôvodnom stave – stále bolo čo opravovať...

Alexander Nejedlý. Odovzdania sa zúčastnili aj ďalší vzácní hostia, generálny sekretár DPO SR Vendelín Horváth a riaditeľ Okresného riaditeľstva HaZZ v Pezinku plk. Emil Motovský.

Po niekoľko mesiacov zívala naša hasičská zbrojnica prázdnotou. Staručká Tatra 148, na ktorú naši hasiči nedali dopustiť, sa konečne dočkala dôkladnej generálnej opravy. V špecializovanej firme THT Bratislava ju rozobrali do poslednej skrutky, čo sa dalo opraviť, čo bolo treba vymenili za nové a ešte

vylepšili. Obdivuhodný výsledok ich práce si šéf našich hasičov Peter Vizváry prevzal na malej slávnosti 18. januára tohto roka.

Kľúče od zrepasovanej Tetry 148, ktorá teraz vyzerá ako úplne nová, mu odovzdal prezident Hasičského a záchranného zboru SR generál JUDr.

Náklady na repasovanie vozidla, ktoré presiahli sumu 100 tisíc eur, kompletne hradilo Ministerstvo vnútra SR. Tak našej historickej Tatre a jej zanietenej obsluhy prajeme, aby na cesty k požiarom vyrážala čo najmenej a svoje kvality predvádzala len ako dôstojný člen slávnostných hasičských sprievodov.

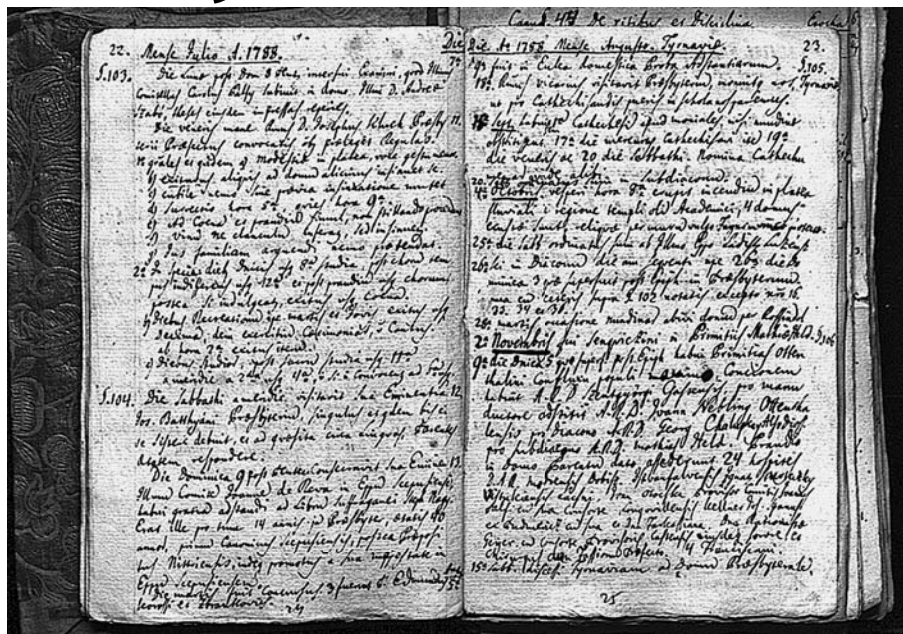

Autentické svedectvá z dobových záznamov

Obrazy dávnych čias

Kroniky a úradné knihy sú veľmi cenným a často jediným zdrojom informácií o živote našich predkov. V Doľanoch či v Ompitáli máme šťastie, že sa nám ich dochovalo viacero. Tie najstaršie sú dokonca z polovice 18. storočia a študenti histórie na FFUK v Bratislave z nich pravidelne spracovávajú ročníkové práce, pretože také kompletne zdroje informácií z toho obdobia sa zachovali iba v málo obciach na Slovensku.

Hovorí sa, že „osmičkový“ rok, aký práve prežívame, býval v našich dejinách vždy zlomový. Len za posledných sto rokov ich bolo hneď niekoľko – 1918, 1938, 1948, 1968 a 1989 sa omeškalo iba o rok... A čo hovoria o letopočtoch, končiaciach sa číslicou 8, zápisky v ompitálskych kronikách?

1788

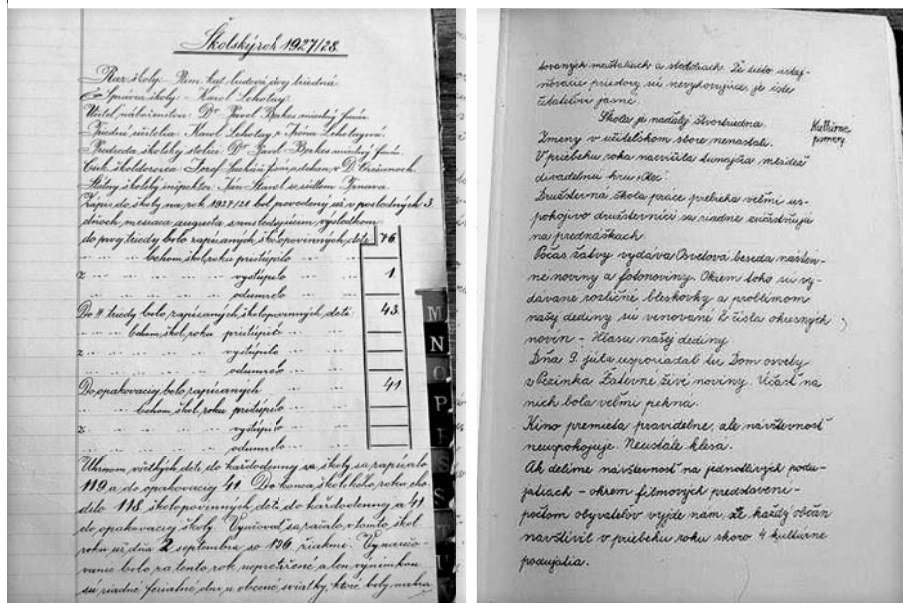
Netradične začneme zápiskami nie obecnými, ale súkromnými. Pochádzajú z denníka, ktorý si od roku 1785 začal ešte ako študent písať Juraj Palkovič – chovanec (alumnus) generálneho seminára v Bratislave:

28. augusta v utorok, z príležitosti trhového dňa (nundinae) som odišiel domov (do Dolian – Ottenthal) cez Ružindol.

2. novembra som bol v Šenkviaciach na primíciách Mateja Helda.

9. novembra 1788, na 5. nedeľu, ktorá vystala po Zjavení Pána som mal primície v Ottenthali – v Doľanoch – za veľkej účasti veriacich. Kázeň povedal vdp. zo Svätého Jura Gastensis a manuktorom mi bol ompitálsky farár Ján Nebling. Diakonom bol vdp. Juraj Chalupka, subdiakon bol Matej Held.

Pohostenie bolo v rodičovskom dome a bolo na ňom 24 hostí. Vdp. Dobiš z Modranky, štefanovský farár Ignác (nečitateľné priezvisko), Vištucký Lačný, Ivan Otočka provizor Pálffyho so sestrou v Suche, dlhovský Jozef Keller, Szanusi z Dubovej so svojou domvedúcou, a pani Fadestiana, pán účtovník Gayer so svojou manželkou,

A takto vyzerajú originály – navrchu denník Juraja Palkoviča, naspodu zľava školská kniha so zápisom z roku 1927/28 a kronika z roku 1958.

provizor častanský, 4 františkáni a domáci trnavskej fary.

1928

Veľmi podrobná kronika sa zachovala o činnosti Rímskokatolíckej dvojtriednej ľudovej školy v Ompitáli od roku 1900 až do júna 1943. Malý exkurz do zápiskov zo školského roka 1927/28 je pozoruhodný najmä údajom o počte žiakov...

„Zápis do školy na rok 1927/28 bol prevedený už v posledných 3 dňoch mesiaca augusta s nasledujúcim výsledkom – do prvej triedy bolo zapísaných 76 školopovinných detí, do druhej triedy 43 detí. Úhrnom všetkých detí do každodennej školy sa zapísalo 119... Všeobecná dochádzka prezrok bola 88,51%, teda o voľačo lepšia ako v minulom školskom roku. Ale predsa nezodpovedá

požiadavkám zákonitým. Žiactvo bolo celé zaopatrené škol. knihami a preto prospech bol tiež uspokojivý.

Mravy, poslušnosť a čistota boli príkladné a žiactvo len v malých priestupkoch bolo karhané. Zdravotný stav žiactva bol dobrý, lebo vážnejšie choroby nebol ani jeden žiak. Čistota vo sienách bola menej zodpovedná, lebo školník je slabo platený, takže celoročí plat má od vydržiatela školy len 180 Kčs a preto aj jeho práca je len povrchná...

Žiactvo malo i pár poučných výletov na okolie ompitálske, kde sa poučali poznať prírodu na slobode. Výlet na brnenskú výstavu z našej školy nebol usporiadaný, pretože nemoc správca mohol s deťmi na cestu zadať...

Žiakovská knižnica bola otvorená každú sobotu odpoledňa vydávaly knižky pre žiakov na čítanie. Pre dospelých knižnica bola otvorená každú nedelu od 12tej. Taktiež vydržiatvaný bol i naukobeh jazyka slovenského, na

ktorom boli prednášané i štyri základné spôsoby počtov a obyčajné zlomky. Návštevníkov kurzu bolo na počiatku 35, ale dokončilo tento naukobeh len 26 osôb.

Pre hospodárov vydržiatvané boli prednášky na ktorých oboznamovaný im boli škodci a jejich hubenie. Učiteľským sborom bola práca vykonávaná až do 28. júna 1928, kedy sa zakončil slávnostne škol. rok. Žiactvo na tejto slávnosti bolo zkušané zo všetkých predmetov, potom rečnilo, recitovalo básne a spievalo. Po slávnosti vydané im boli vysvedčenia a pomály sa rozišli na oddych.

1958

V tomto roku sa narodilo 27 detí (14 chlapcov a 13 dievčat), zomrelo 13 ľudí a uzavretých bolo 17 sobášov. Obec patrí do zdravotníckeho obvodu Častá. Lekárom je tu Dr. Zoltán Lamoš. Medzi občanmi je veľmi obľúbený pre svoju vysokú odbornosť a srdečný po-

mer k ľudu. Lekárske prehliadky žiakov v škole sú pravidelné. Predpísané očkovaní prebiehajú úspešne. Už sa nestáva, že by matka odmietala dať dieťa očkovať ako to bolo prednedávnom. Stávalo sa totiž, že matky odmietali dať deti očkovať s tým, že ich onychúdatá „nenechajú trápiť.“ Ženy rodia v pôrodniciach.

Škola je naďalej štvortriedna, zmeny v učiteľskom sbore nenastali. V priebehu roka nacvičila tunajšia mládež divadelnú hru „Otec.“ Počas žatvy vydáva Osvetová beseda nástenné noviny a fotonoviny. Okrem toho sú vydávané rozličné bleskovky a problémom našej dediny sú venované 2 čísla okresných novín – Hlasu našej dediny. Kino premieta pravidelne, ale návštevnosť neuspokojuje. Neustále klesá. Ak delíme návštevnosť na jednotlivých podujatiach – okrem filmových predstavení – počtom obyvateľov, vyjde nám, že každý občan navštívil v priebehu roku skoro 4 kultúrne podujatia.

Tradičné ompitálske recepty

Slané, chutné, jednoduché

Opantance

Suroviny:

50 Dg hladkej múky
sol'
50 Dg prosa (pšena)
1 veľká cibula
bravčová masť

Z hladkej múky, soli a vody spracujeme tuhšie cesto ako na rezance. Cesto rozkrájame na väčšie kúsky, z ktorých vyvalkáme dlhšie valčeky, a tie pokrájame na rezance – šúľky. Proso (pšeno) prepláchneme vodou, vodu scedíme a do prosa nasypeme surové pokrúpané rezance – šúľky. Prehadzovaním ich obalíme prosom a vložíme do vriacej vody, ktorej hladina musí byť aspoň 1 cm nad rezancami. Nemiešame a varíme na miernom ohni asi 20 minút.

Nadrobno nakrájanú cibulu osmahneme do zlatova. Keď sú rezance uvarené, vyberieme ich sitom z vody, necháme odkvapkať a vlejeme na ne cibulu aj s masťou. Premiešame a môžeme jesť.

(Viera Mruškovičová)

Slané pečivo

Suroviny:

35 Dg hladkej múky
25 Dg margarín
1 šľahačka
štipka soli

Suroviny zmiešame dohromady, cesto vyvalkáme na hrúbku asi 2-3 centimetre a vykrajujeme z neho tvary podľa toho, či chceme robiť kolieska, tyčinky a pod. Pred pečením sa potru rozšľahaným vajítkom a posypajú rascou, sezamovými semienkami, strúhaným syrom, hrubou soľou alebo sa na ne ukladajú orechy, mandle a pod. Rýchlo pečieme v rúre na 250 stupňoch 10 – 15 minút.

(Zdenka Prísečanová)

Kalkýš – pôstny chlieb

Suroviny:

1 kg raže
50 Dg pšenice (žitko)
1-1,5 kg hladkej múky
voda

Raž a pšenicu prepláchneme, vysypeme do väčšej nádoby alebo na plech na pečenie vyložený plátnom, pravidelne polievame. Obilniny začnú klíčiť. Po 4-5 dňoch, keď majú klíčky približne 1 cm a sú ružovej farby, obilie pomelieme na mäsovom mlynčeku, zalejeme 1,5 l studenej vody a necháme aspoň dve hodiny vylúhovať. Po vylúhovaní masu precedíme cez plátno alebo hustejšie sito. Masu mletého obilia ešte dobre vytlačíme rukami, získaná tekutina - kalkýšová voda - má mať bielu až smotanovú farbu. Do takto pripravenej vody vmiešame kilo až kilo a pol hladkej múky, vypracujeme redšie cesto, ktoré vylejeme do pekáča a pečieme v rúre prvú pol hodinu na najvyššej teplote, potom stiahneme na 180-200°C a pečieme ešte približne dve hodiny.

(Jozef Mruškovič)

Predstavujeme doľanských podnikateľov

Srdce z keramiky

Keď do dielne, kde samostatne pracuje už asi sedem rokov, prišli na exkurziu naši škôlkári, od úžasu ani nerozprávali. Tolko krásnych vecí a ešte zaujímavejšia práca ženy, ktorá kraluje dnes už jedinej keramikárskej dielni v Doľanoch. Iveta Bednarovská sa výrobe a maľovaniu keramiky venuje už takmer tridsať rokov.

Kedy a prečo ste sa rozhodli vyrábať keramiky sama?

Vyučila som sa za maliarku keramiky u pána Horníka na strednom odbornom učilišti v Pezinku a potom maľovala v modranskej Majolike až do materskej. Keď som sa mala vrátiť späť, ponúkli mi iné miesto a Majolika sa už pomaly ale iste rozpadávala. Začala som preto pracovať na živnosť v jednej súkromnej dielni v Modre a neskôr som začala robiť doma. Oslovila ma zberateľka keramiky, ktorá chcela, aby som pre ňu vyrobila zopár originálnych kusov do jej zbierky.

Aké boli začiatky?

Páčila sa jej moja práca a fakt, že nerobím len okrasnú, ale aj úžitkovú keramiky a venujem sa starodávnym vzorom. Začínali sme s malými keramickými magnetkami, ktoré dovtedy nechcel nik vyrábať. Postupne sa pridali ďalšie, hlavne praktické veci - koreníčky, šálky, vázy, pivovaly poháre, džbániky na mliečko, gulásové misky, vínové džbány, ovocné misy... Väčšinou sa v nich vraciam k starým, zabudnutým tvarom a vzorom.

Odkiaľ ich beriete?

Ešte v Modre chodievali do výroby starí keramikári a maliari ako pán Jablonovský, Petráš, Bizmayer. Keď videli, že ma zaujíma stará keramika, požičovali mi svoje historické vzory, ktoré zozbierali, na prekopírovanie. Boli radi, že niekto má záujem pokračovať v ich práci, keď už tu nebudú... Keramika sa kedysi používala na bežné účely, dávala sa do nej masť, mäso, mlieko. Väčšinou išlo o džbány a črpáky, nosila sa v nich voda na pole, tanierne, misy. Prevažne praktické veci.

V Majolike ste maľovali hlavne typické modranské motívy...

Modranská sa od ostatných keramik odlišuje typickou červenou ružou. Tá sa na výrobkoch objavila až niekedy v šesťdesiatych rokoch, keď Majolika začala chlíť veľké množstvá keramiky a ľudia stáli v rade pred predajňou už od rána od štvrtej... Oni tiež čerpali zo starých habánskych vzorov a používali hlavne postavičky z pracovných výjavov, v krojoch. Typické „deravé,“ čiže čipkované tanierne, začali v Majolike vyrábať tiež až v sedemdesiatych rokoch, aby sa odlišili od ostatných výrobných keramiky. Boli veľmi žiadané ako dekorácia.

Prečo podľa vás zanikli veľké keramikárske „manufaktúry“ ako Majolika?

Jedna z chýb podľa mňa spočívala v tom, že ľudia mali zafixovanú keramiky len ako okrasné, dekoračné predmety. A v Majolike sme museli robiť, čo rozhodli vedúci. Chlípili obrovské množ-

stvá, ani maľba už nebola veľmi kvalitná. Dnes chcú ľudia väčšinou úžitkovú, ale pritom originálnu keramiky. Oblúbené sú napríklad poľovnícke alebo vinárske motívy, jednofarebné, starodávne vzory alebo písma, zvieracie motívy, habánske alebo len bielo-modré, staré vzory, čo harmonizujú s modrotlačou...

Pokračujete či nadväzujete na štýl modranskej keramiky?

Nie, vôbec nemaľujem červenú ružu z modranskej keramiky, ale nadväzujem na starú, pôvodnú habánsku keramiky. Používam najviac žltú, modrú, fialovú, zelenú farbu - červenú vôbec nie. Kedy si boli kresby na keramike jednoduchšie, zdobilo sa málo. Nakreslili na tanier sľečnicu so zelenými listami a hotovo, pretože žltá a veselé vzory prinášali dobrú energiu, svetlo, jas, jar... Najmä v 60. - 70. rokoch sa rozšírila prezdobená keramika, z každej strany museli byť vzory, kresby, teraz už ľudia obľubujú aj jednoduchšie formy.

Aké sú dnes techniky keramickej výroby v porovnaní s minulosťou?

Technológia postúpila dopredu dost výrazne. Farby mali kedysi hrubšie zrno, ťažko sa s nimi robilo. Žltá, zelená či modrá existovala len jedna, teraz mám z každej sedem až desať odtieňov. Hlina je tiež rozdielna. Kedysi bol iba jeden typ, na točenie na kruhu alebo valkanie. Dnes sú rôzne druhy hliny podľa technológie spracovania. Napríklad na odlievanie do sadrových foriem existuje iný typ hliny na menšie a väčšie odliatky, nekriví sa. Kedysi sa všetko modelovalo ručne. Ale stále - všetko potrebuje svoj čas.

Kolko ho treba napríklad na jeden výrobok?

Najskôr sa musí vytvarovať z hliny a vypáliť. Po prvom vypálení sa každý výrobok najskôr čistí, opracováva, opravuje. Potom ho namočí do bielej glazúry, na ktorú maľujem farebný vzor a znova sa vypaľuje. Pred výpalom sú farby ešte matné, ale sklovina spôsobí typický lesk tým, že sa roztaví, vybublinkuje. Je to „babravá“ robota, každý výrobok desaťkrát zoberiem do ruky.

Na čo pri vašej práci treba dávať najviac pozor?

V prvom rade na vstupný materiál,

čakať, až odliatok dostatočne vyschne, vyrábať alebo zháňať formy, naglazovať, namaľovať, dvakrát vypaľovať - a potom ľuďom prekáža, že je keramika drahá... Mám aj pec, sama si vypaľujem a pritom treba dávať veľký pozor na nakladanie tovaru pece, aby sa nedotýkal, pretože výrobky by sa spiekli dohromady.

Dá sa porovnať kvalita keramickej výroby kedysi a teraz?

Hlina pracuje celý život. Ak napríklad používate vázu, môže sa stať, že sa nasopdu, kde nemá glazúru, zarosí a mnohí si myslia, že tečie. Preto teraz robím misky tak, že ich staviam na kaolínové trojnožky, aby mali vypálenú glazúru aj odspodu. Ale každý kus je ručná práca a môže sa stať, že občas vznikne nejaký kaz, odskočí glazúra.

Je keramika vhodná na každodenné používanie?

Určite. Ľudia si však stále mýlia keramiku a porcelán. Pri porceláne sa používa silnejší výpal s teplotami od 1200 do 1700 stupňov. Zmes obsahuje kremeň, živicu a kaolín, ktoré sa rozlejú dovnútra materiálu, spečú sa a vsiaknu. Takže aj keď ide o starý porcelán, nikdy nepresiakne, nepuká. Hlina sa vypaľuje najviac pri 960 - 1020 stupňoch, je to iný materiál.

Čo by ste poradili, aby nám keramický riad vydržal čo najdlhšie?

Úžitkovú keramiku chcú ľudia dávať do umývačky, ale tam sa môže skôr poškodiť. Lepšie je misku či pohár rýchlo umyť ručne, aby zbytočne nenasávali vodu v umývačke.

Aký sortiment dnes vyrábate?

Vyrábam vázičky, črpáky, misky, hodiny, magnetky, taniere, mliečniky, kraslice, poháre na víno, soľničky a koreníčky, zvončeky, zvieratká, vianočných anjelíkov, lyžice na odkladanie varechy alebo žufanky, lopáriky, ozdobné obkladačky, podložky pod horúce hrnce... Na objednávku k narodeninám čokovok s textom, číslicou, špeciálnym motívom.

Ako si hľadáte cestu k zákazníkom?

Zákazníci ma poznajú ešte z Modry a medzi ľuďmi sa rýchlo rozšírilo, že vyrábam keramiku. Môžu ma nájsť na stálej adrese, keďže robím doma, vo svojej dielni.

Najzaujímavejšia zákazka?

Pre zákazníka z Grécka som pripravovala súpravu tanierov, na ktorých chcel mať namaľované príslovia či porekadlá v gréčtine. Maľba klasická, slovenská starodávna, modrobiela, písmo grécke... Mala som zákazku i z Ameriky od pani,

ktorej mama pochádzala zo Slovenska. Objednala si samé starodávne veci, pekáč, kuchynské dózy, taniere - páčili sa jej, tak objednala ešte 70 malých srdiečok na dcérinu svadbu.

Práce máte zrejme viac ako dost...

Ja pri práci relaxujem. Baví ma vymýšľať nové veci. Konkurencia na Slovensku je stále veľká, mnoho keramikárov pracuje v Čechách, na Morave, v Poľsku, chodia predávať aj k nám, ale každý sa snaží robiť niečo iné. Dôležité je, aby každý jeden výrobok bol kvalitný. Ľudia dnes už veľmi rýchlo dokážu odlišiť, čo je urobené so srdcom a čo nie.

Okienko zo života farnosti Dolány

Spoločne sme dosiahli veľa

Máme za sebou ukončenie nielen kalendárneho, ale aj liturgického roka. Vstúpili sme spoločne do roka 2018, a preto nezaškodí pripomenúť si naše aktivity vo farnosti Dolány koncom minulého roka.

V prvý novembrový deň sa o tretej hodine popoludní konala Dušičková pobožnosť pri Dome smútku a symbolické zapálenie Sviečky za nenarodené deti vrátane modlitieb 2.11.2017. Pokojné prežitie Vianoc, Nového roka a Troch kráľov sme si zaželali na slávnostných sv. omšiach a iných pobožnostiach v tomto požehnanom čase v krásne vyzdobenom farskom kostole, za čo vyslovujeme aj touto cestou poďakovanie všetkým, ktorí sa o to zaslúžili, osobitne Monike Prísečanovej.

Ako sme hospodárili?

Prezentácia Finančnej štatistiky a Farskej štatistiky za rok 2017 sa konala dňa 7. januára 2018. Vyberáme z nej niektoré zaujímavé údaje: oprava kostola v r. 2017 stála 10 000 eur, pričom tento rok musíme o.i. zaplatiť ešte za dokončenie sanktuária asi 10 000 eur a za reštaurovanie sochy sv. Jána Nepomuckého 3000 eur. Krstov bolo 10, prvoprijímajúcich detí 10, cirkevných sobášov 1, cirkevných pohrebov 19 a počet detí na náboženstve bol 27.

Vďaka pani zvonárke

Po večernej sv. omši dňa 5. januára t.r. sme sa slávnostne poďakovali našej dlhoročnej zvonárke pani Márii Vandákovovej, rod. Schwarzovej, za jej zod-

Vzácná freska „Evanjelium Lukáš a Ján“ z druhej polovice 15. storočia

Zabudnutá socha sv. Jána Nepomuckého pred opravou... ..a po oprave

povednú sedemnástočnú službu zvonárky vo farskom kostole. 20. januára sme sa napriek snehovým prekážkam zúčastnili v atypickej atmosfére na ranej sv. omši o 8.00 hodine v kostolíku sv. Šebastiána (Patrocínium).

Na cesty

Pripravujeme sa na farskú púť do Talianska pod názvom „50 rokov od smrti Pátra Pia“ a to na miesta, kde sa Páter Pio narodil, pôsobil a zomrel vrátane audiencie u sv. Otca Františka s AWER-TRAVEL CK. Púť sa uskutoční v čase od 24. februára do 1. marca 2018.

Záchrana našich pamiatok

Taktiež by sme chceli dať do pozornosti obdivuhodnú realizáciu reštaurátorských prác vo farskom kostole, a to reštaurovanie nástennej malby – fresky s námetom „Evanjelium Lukáš a Ján“ z druhej polovice 15. storočia na severnom poli klenby presbytéria. Reštaurátorské práce vykonal Mgr. Ján Sikoriak, člen Komory reštaurátorov a vedúci Ateliéru nástennej malby na VŠVU v Bratislave. Veľkú radosť máme aj z nádherného reštaurovania vápencovej sochy sv. Jána Nepomuckého, ktorá síce nie je kultúrnou pamiatkou, ale je vzácna a veľa rokov chýtrala umiestnená vo farskom kostole pod schodami na chór.

Náročná odborná práca

Stalo sa tak po zložitom a majstrovskom reštaurátorskom procese. Reštaurátorské práce vykonal Mgr. art. Peter Gregvrek, reštaurátor. O detailnom vykonávaní týchto prác svedčí bohatá fotodokumentácia, celkom 66 dostupných snímkov. Vyslovujeme preto Pán Boh zaplať nielen samotnému reštaurátorovi, ale všetkým, ktorí sa akoukoľvek formou, finančnou alebo morálnou podporou, zaslúžili o úspešnú realizáciu tohto krásneho diela, počnúc Vdp. Mgr. Jánom Bučekom cez zainteresovaných veriacich a občanov.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu obce Dolány

Svieža jubilantka 90 rokov

Dňa 27. januára 2018 sa naša stále vitálna občianka pani Margita Tichá, rod. Mikovičová, dožila krásneho životného jubilea – 90 rokov. Po slávnostnej sv. omši vo farskom kostole v deň jej narodenín nasledovali mnohé gratulácie a rodinná oslava. K vinšovníkom sme sa o niekoľko dní pridali aj my, zástupcovia obce Dolány na návšteve jubilantky. Starosta Jozef Mruškovič odovzdal pani Tichej kyticu kvetov a vecný dar. Všetci prajeme našej sviežej jubilantke ešte veľa krásnych dní v kruhu svojej rodiny!

JUDr. Ida Konopová, PhD.

Našich futbalistov čaká náročná jar

Motivácia víťaziť

Futbalové družstvo seniorov FK Cinemax Doľany má pred sebou túto jar jednoznačný cieľ – zvíťaziť vo svojej VI. lige seniorov (S6V) a postúpiť do vyššej súťaže.

Po jesennej časti sezóny 2017/2018 sú naši futbalisti na treťom mieste tabuľky iba tesne za vedúcimi mužstvami a podľa tajomníka futbalového oddielu FK Cinemax Doľany Petra Tichého súčasné mužstvo má určite na to, aby postúpilo vyššie.

Bez trénera

Situácia vo futbalovom tíme seniorov sa však skomplikovala, pretože sa na jar budú musieť zaobiť bez doterajšieho

VI. liga seniori (S6V) – jarná časť 2017/2018

Dátum	Čas	Súperi
1.4.2018	16:30	FK CINEMAX Doľany - FK v Sološnici
8.4.2018	16:30	Futbalový klub Dubová - FK CINEMAX Doľany
15.4.2018	17:00	FK CINEMAX Doľany - OFK Vysoká pri Morave
22.4.2018	17:00	FK Záhorská Ves - FK CINEMAX Doľany
29.4.2018	17:00	FK Studienka - FK CINEMAX Doľany
5.5.2018	17:00	FK Malé Leváre - FK CINEMAX Doľany
13.5.2018	17:00	FK CINEMAX Doľany - FKM Stupava
19.5.2018	17:00	FC Malacky B - FK CINEMAX Doľany
27.5.2018	17:00	FK CINEMAX Doľany - OFC 014 Vinosady
3.6.2018	17:30	TJ NV Pernek - FK CINEMAX Doľany
10.6.2018	17:30	FK CINEMAX Doľany - FC Slovan Častá

profesionálneho trénera Jána Pavlovčíka. Jedným z dôvodov jeho odchodu bola aj nižšia tréningová morálka mužstva, spôsobená slabšou motiváciou

jednotlivých hráčov. O to viac bude potrebné v aktuálnej časti súťaže zmobilizovať všetky sily na dosiahnutie cieľa, ktorý by posunul futbal v našej obci na vyššiu úroveň.

Prípravka je pripravená

Ako sme vás už informovali v minulom čísle Doľanských novín, futbalový klub FK Cinemax Doľany bude tento zriaďovať prípravku pre najmenších, ktorí majú talent a záujem o futbal. Pod vedením skúseného trénera sa budú môcť na spoločných tréningoch na našom ihrisku naučiť prvé základy, a stať sa tak súčasťou liahne talentov pre naše futbalové družstvá.

Prosíme rodičov, aby svoje deti od

5 do 10 rokov prihlasovali do futbalovej prípravky na mobil 0902/740 595 – p. Peter Tichý. Začiatok tréningov predpokladáme v druhej polovici mája, závisí to od počasia. Prihlasovať sa však môžu ihneď, budú potrebovať nasledujúcu výstroj: kopačky, športové oblečenie, futbalovú loptu V4 odľahčenú 350 g s podpisom. Organizačné veci sa dohodnú s rodičmi na prvom stretnutí.

Nebude to žart

Hoci sa hrať začína 1. apríla, nebude to žiadny aprílový žart ani prechádzka ružovým sadom. Aj bývalý tréner je presvedčený o tom, že naši futbalisti majú na to, aby postúpili – veď v jesennej časti súťaže nastriehali svojim súperom suverénne najviac gólov – 46. Realizačný tím, sponzori i všetci priaznivci futbalu v Doľanoch veria, že naši chlapci v sebe nájdu správnu motiváciu a zabojujú zo všetkých síl. Samozrejme, budú k tomu potrebovať i pomoc divákov, ktorých týmto srdečne pozývame na všetky zápasy jarnej časti.

Aj 2 % môžu pomôcť

Znova prichádza čas každoročného zúčtovania daní a s ním aj príležitosť, aby ste podporili športovcov v obci Doľany. Ak ste sa ešte nerozhodli, komu poukážete 2 percentá z vašej dane, odvádzanej štátu, budeme radi, ak tak urobíte v prospech futbalového klubu FK Cinemax Doľany. Tu sú údaje, ktoré potrebujete pre vyplnenie tlačiva:

**FK Cinemax Doľany,
900 88 Doľany 265,
IČO 17641411**

Vopred vám všetkým ďakujeme za podporu!

Čo sa udialo v Doľanoch

Jarmok, Mikuláš aj divadlo

Jubilejný 10. Ompitálsky jarmok sa v decembri po roku opäť konal v znamení Mikuláša. Doľančania si mohli v kultúrnom dome nakúpiť veľa zaujímavých ručných a remeselných prác, vianočných ozdôb, ale aj med či ko-

láčky. Nechýbal guláš, varené víno, punč, lokše či zákusky. Deti sa potešili z predstavenia bábkového divadla a popoludňajšieho príchodu Mikuláša, ktorý nadeľoval mnoho darčiekov tým, čo po celý rok poslúchali. Spestrením bolo

aj vystúpenie kúzelníka s modelovaním figúriek z balónov. Organizátori z OZ Spolok pre krajší život v Doľanoch ďakujú všetkým, čo s prípravou jarmoku pomáhali a sponzorom Pekáreň Častá a Vinárstvo Ján Pretzelmayer z Dubovej.

Vitajte medzi nami!

Predposledná januárová nedeľa patrí už tradične všetkým malým Doľancom, ktorí sa do obce narodili v minulom roku. V dome kultúry ich čakalo slávnostné vívanie do života. Minulý rok sa narodilo jedenásť detí, ktoré sa majú čulo k svetu. Tak ako po minulých rokoch, stále medzi nimi prevažujú chlapci. Potešiteľné je, že počet novorodencov opäť stúpol (v roku 2016 sa v Doľanoch narodilo len 6 detí – 5 chlapcov a jedno dievčatko).

Na malej slávnosti žiačky našej CZŠ pripravili pre všetkých krátky milý program a potom si už rodičia po podpise do obecnej kroniky prevzali darčeky pre svoje ratolesti. Každý z novorodencov dostáva v našej obci originálny číslovaný certifikát, dielo nášho rodáka Ferka Malíka. Jeho súčasťou je aj miesto pre odtlačok prsta, ruky či nôžky

malého novorodenca. Od začiatku udeľovania v roku 2012 ich má doma už 77 detí.

V roku 2017 sa v našej obci narodili:

Timotej Tichý	6.1.2017
Leo Jurík	27.1.2017
Mia Fratričová.....	29.1.2017
Michaela Setnická	16.2.2017
Ján Schmidt	1.5.2017
Zoja Franíková.....	29.6.2017
Sebastián Dúbravec.....	30.6.2017
Silvester Peňák.....	1.8.2017
Dávid Danko	24.8.2017
Jakub Šesták.....	13.9.2017
Leonard Vároš.....	3.11.2017

Gratulujeme a do života želáme veľa zdravia, šťastia a príjemných dní v Doľanoch!

Memoriál Rudolfa Vrbinkoviča v stolnom tenise

Nadšenci stolného tenisu zo športového klubu FK Cinemax Doľany zorganizovali v polovici januára v Kultúrnom dome J. Fándlyho turnaj pre mladých i starších amatérskych hráčov. Turnaja, pomenovaného po nestorovi športu a futbalu v Doľanoch Rudolfovi Vrbinkovičovi, sa zúčastnilo 17 hráčov z Dolian a Dubovej. Hralo sa vylučovacím systémom, vo finále zvíťazil Martin Vika nad Alojzom Demovičom 3:2, tretie miesto získala po víťazstve 3:1 nad Mariánom Speváčkom Silvia Tomašovičová. Veľká vďaka za znovuoživenie tradícií stolného tenisu v obci patrí všetkým organizátorom i hráčom.

Konečné poradie:

1. Martin Vika, Dubová
2. Alojz Demovič, Doľany
3. Silvia Tomašovičová, Dubová
4. Marián Speváček, Dubová

Čo sa udialo v Doľanoch

Druhý ples na jednotku

Priatelia, ešte raz ďakujeme všetkým, ktorí priložili ruku k dielu ohľadne Plesu.

Všetkým, čo mesiace vymýšľali program, všetkým čo prispeli do tomboly. Myslím, že sa podarilo všetkým, čo dlhé noci pripravovali kulturák :-)

Ďakujeme sponzorom, ktorí nám akokoľvek pomohli, bez nich by to nešlo. Veľké ďakujeme kuchárkam a obsluhu, to je neoceniteľná pomoc. Ďakujeme hudobnej skupine Rytmik, tanečnej skupine a hlavne ďakujeme všetkým vám, čo ste sa zúčastnili, boli ste fantastickí.

PS: Dovidenia o rok :-).

Matúš Ješko
Foto: Michal Vandák

Program akcií v Doľanoch v najbližších troch mesiacoch

Nenechajte si ujst'

21. február, streda, 8,00 – 16,00

Deň otvorených dverí

Cirkevná základná škola Doľany

24. február, sobota, 12,00 – 18,00 hod

Zabíjačka na mlyne

Vína z mlyna

10. marec, sobota, 15,00 – 22,00 hod

Verejná ochutnávka vín

Malokarpatského regiónu

Pozýva Spolok vinohradníkov a vinárov Doľany, DK J. Fándlyho, Doľany

18. marec, nedeľa

Jarný Jozefovský piknik na

Godovej skale

Spoločný turistický výšlap pre všetkých. Zraz o 11,00 hod. pred CZŠ Doľany

Kvapka krvi

Mobilná odberová stanica pre dobrovoľných darcov krvi bude tento rok k dispozícii v kultúrnom dome vo štvrtok, 14. júna a vo štvrtok, 22. novembra. Vopred ďakujeme!

1. apríl, nedeľa, od 19,00 hod

Veľkonočná zábava s hudbou a tancovačkou

DK J. Fándlyho, Doľany

5. apríl, štvrtok, 15,00 – 17,00

Zápis žiakov do prvého ročníka ZŠ

Cirkevná základná škola Doľany

28. apríl, sobota, od 7,00 hod

Burza starožitností, prvá v r. 2018

Hrad Červený kameň

29. apríl, nedeľa, o 17,00 hod

Koncert skupiny Heligónka Kysúc – Sestry Bacmaňákové a kapely Zbojná, DK J. Fándlyho, Doľany

30. apríl, pondelok, od 17,00 hod

Stavanie mája

Pri hasičskej zbrojnici

1. máj, utorok, 9,00 hod

Vinohradnícky dogtrekking: Pešia turistika so psami cez vinohrady

Vítaní sú všetci priaznivci zdravého pohybu, aj bez psov. Zraz v priestoroch JM Vinárstva Doľany

5. máj, sobota

Vína na hrade – prezentácia vínárov v najväčších pivniciach

Hrad Červený kameň

13. máj, nedeľa, od 10,30 hod

Púť k Sv. Leonardovi

Farský kostol Sv. Kataríny a kalvária

V DOĽANOCH BUDÚ HRAŤ SESTRY BACMAŇÁKOVÉ A KAPELA ZBOJNÁ (HELIGÓNKA KYSÚC)

Oznamujeme všetkým občanom Doľan, ako aj ostatným záujemcom, že v nedeľu, 29. apríla 2018 o 17,00 hod, vystúpi v Dome kultúry Juraja Fándlyho v Doľanoch populárna hudobná skupina Heligónka Kysúc – Sestry Bacmaňákové a kapela Zbojná.

Sestry Lenka a Evka Bacmaňákové spolu s tromi členmi kapely Zbojná pochádzajú z Kysúc a prezentujú široký repertoár nielen ľudových piesní, ale aj iných piesní, ktoré vďaka ich zvučným hlasom a hudobným nástrojom znejú v ich podaní naozaj veselo a kvalit-

ne. Viacerí ich poznáte nielen priamo z koncertov, ale aj z TV Šlágr a TV Senzi, kde často vystupujú.

Vstupné je 7 eur, na balkón 5 eur. Predpredaj lístkov sa začne od 2. marca 2018,

ale prihlasovať sa už môžete vo februári 2018 (JUDr. Ida Konopová, PhD., Doľany 94,) pričom konkrétny dátum začiatku predaja vstupeniek bude oznámený v miestnom obecnom rozhlas.

Pozvite na Heligónku Kysúc aj svojich príbuzných a priateľov, nech vy aj oni s touto veselou hudobnou skupinou strávite pekné nedelňé chvíle oddychu a zábavy v DKJE.

Pozývame všetkých, mladých, starších i najstarších!

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu obce Doľany

Podakovanie

Redakcia Doľanských novín ďakuje za finančnú podporu tohto čísla spol. Continental Film a p. Michalovi Drobnému.

Bratislavský
samosprávny
kraj

Nájdete nás aj na Facebooku

**Doľanské
noviny**

Slovom a obrazom o živote a ľuďoch v Ompiládii

DOĽANSKÉ NOVINY, štvrtročník obce Doľany, vydáva Obecny úrad v Doľanoch, 900 88 Doľany 169, IČO 00 304 727. **Redakcia:** PhDr. Peter Mariani. Príspevky externých autorov nereprezentujú názor redakcie. Vychádza v náklade 600 kusov, nepredajné – distribúcia zadarmo. Ročník 8. **Číslo vyšlo vo februári 2018.** **Grafická úprava:** DALI-BB, s.r.o, Banská Bystrica. **Kontakt:** OÚ Doľany, e-mail: dolanskenoviny@gmail.com **www.dolany.sk** ISSN 1339-1240 • EV 4366/11